

**Francisci De Fargna Civitatis Plebis Patrii Philosophiæ,
Sacræ Theologiæ, ac J. U. Doctoris ... Commentaria In
singulos Canones De Jurepatronatus**

Qui sparsim tam intrà, quàm extra corpus Juris Canonici vagantur ...

Fargna, Francesco de

Romæ, MDCCXVIII

Canon XXX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72203](#)

C A N O N X X X .

INNOCENTIUS III.

Archidiacono, & Cancellario Altissiodoren.

CVm dilectus filius. Et infrà: Cùm Hostiensis Episcopus tunc Apostolicæ Sedis Legatus Archidiacono Carnoten. mandaverit, in Ecclesiam, quam in Archidiaconatu suo, primò vacare contigeret, donationi suæ servaret, inhibens nè alicui conferret eamdem, de qua G. Clerico disposuerat providere, & Ecclesia de Berovilla ibi vacasset, idem Archidiaconus contra mandatum ejusdem Legati, ad ipsam G. Subdiaconum præsentavit, cuius factò ab eodem Legato casato, ipse præfato G. concessit Ecclesiam sic vacantem &c. Et infra: Vacante verò quadam Præbenda in Ecclesia Sancti Martini Carnoten. Diœcesi. Episcopus dictam Ecclesiam ad præsentationem Archidiaconi H. Clerico, Præbendam verò præfato G. assignari curavit, unde ipse H. supplicabat eamdem sibi Ecclesiam confirmari, utpote quia ad præsentationem Archidiaconi veri Patroni se dicebat adeptum &c. Et infra: Nos igitur attentes, quod et si præfatus Archidiaconus memoratum G. tanquam Laicus, ad illam Ecclesiam præsentasset, quia tamen per Diœcesanum Episcopum admissus non fuit, sed dictus H. ab eodem Archidiacono præsentatus, à Diœcesano Episcopo institutus, juxta Statutum Alexandri Papæ, non primus, sed secundus jus est affecutus in Ecclesia memorata, et si Archidiaconus præfatum G. tanquam Clericus præsentavit; Quoniam in eo, quod tanquam Clericus faciebat, superat jurisdictioni Legati; Unde postquam idem Legatus donationem illius Ecclesiæ sibi decreverat reservandam, ad eam tamquam Clericus non potuit quempiam præsentare, præsentationem ipsius minus canonice factam decernimus irritam, & ea non obtenta, concessionem ejusdem Ecclesiæ factam prænominato H. pronuniamus canonicam extitisse, adjudicantes eidem præfatam,

Pars II.

G 333

Eccle-

Ecclesiam, cum fructibus medio tempore perceptis ex ea plenè, & pacificè possidendam, prædicto G. super hoc perpetuum silentium imponendo.

C O M M E N T A R I U M .

EX hoc Canone, qui in Decretalibus legitur in ordine il 28. sequentem deduco conclusionem.

LEGATUS A LATERE POTEST SIBI RESERVARE, ET LIBERE CONFERRE BENEFICIA DE JUREPATRONATUS ECCLASTICO, INVITO, ET IRREQUISITO PATRONO, SECUS BENEFICIA DE JUREPATRONATUS LAICALI.
Gloss., Innocent., Abb., Anan. num. 8. Butr., Barbos. num. 4., Gonzal. hic Lambertin. de jurepat. lib. 2. par. 3. quæst. 8. art. 1., & 2., Rocc. de Curt. eodem tratt. in verb. honorificum num. 4. Federic. de senis cons. 65. Socin. Fallen. Regul. jur. regul. 356. §. Secundo.

- 1 Legatus dicitur à legando, aut legendo quasi prius lectus, & electus, ut publicum negocium peregre, & auctoritate publica agat, & pertractet.
 - 2 Legatorum autem Sedis Apostolice tria sunt genera; alii enim dicuntur Legati à latere, eo quia à latere Pontificis mittuntur, ut ait Leo Pontifex epist. 14. ad Faustum in illis verbis -- Cùm propter Causam Fidei, quam Eutyches perturbare tentavit, de latere in eum mitterem, qui defensioni veritatis assisteret -- Alii sunt Legati Nati ita appellati, quia cum ipsa Dignitate, quam obtinent, ipso jure legatorum officium nanciscuntur. Alii sunt Legati Missi, illi videlicet, qui cum sint à latere Pontificis, neque nascuntur Legati, tamen in aliquam Provinciam mittuntur ob eorum industriad, & rerum peritiam;
 - 3 Inter alias differentias, quæ dantur inter Legatum à Latere, & alios legatos, hæc assignatur à Doctoribus, quæ facit ad Casum præsentem; nimirum quod Legatus à latere conferre possit Beneficia vacantia in sua Provincia, etiamsi præsentatio ad Patronum Clericum spectet juxta supradictam conclusionem; Legati vero missi, vel nati nullam habent jure legationis facultatem conferendi beneficia juxta Text. in cap. 1. de offic. legat. in 6. & cap. si à Sede 31. de præb. in 6.
 - 4 Ratio autem supradietà conclusionis est, quia Legatus à latere cùm gerat vices Romani Pontificis in Provinciis sibi designatis cum amplitudine potestatis, quam alii legati non habent, ideo sicut Romanus Pontifex potest conferre quæcumque Beneficia etiam de Jurepatronatus Ecclesiastico; ita & Legatus à latere ratione legationis sibi commissæ poterit conferre Beneficia vacantia etiam de Jurepatronatus in sua Provincia.
- Quoad hanc conclusionem sequens examinatur Casus.

A R G U M E N T U M .

Legatus à Latere, quæ Beneficia jurispatronatus possit, & quæ non possit sibi reservare, & liberè conferre.

S U M M A R I U M .

- 1 Legatus à latere hodie non potest sibi reservare, & liberè conferre beneficia vacatura de jurepatronatus Ecclesiastico pro certa persona, secus in genere.
- 2 Nec potest sibi reservare, & liberè conferre beneficia jurispatronatus laicorum; Limita ut ibi.
- 3 Nec Beneficia jurispatronatus mixti.

C A S U S U N I C U S .

NE quicquam, quantum fieri potest, intactum relinquamus; ad materiam hujus Canonis videndum est in hoc Casu, quæ Beneficia jurispatronatus possit Legatus à Latere, & quæ non possit sibi reservare, & liberè conferre; remittendo de cætero Lectorem ad Sextam Partem hujus Operis ubi plures examinantur Casus concorrentes hujusmodi Beneficiorum reservations.

- 1 Legatus igitur à Latere antiquitus poterat reservare beneficia vacatura in sua Provincia de jurepatronatus Ecclesiastico etiam pro certa persona; Abb. Butr. n. 16. Anan. num. 3. & 4. Barbos. num. 2. hic Lambertin. de jurepat. lib. 2. par. 3. quæst. 8. art. 1. num. 2.

nam. 2. Hodie tamen hujusmodi reservations pro certa persona fieri non possunt per Legatum à Latere juxta dispositionem Tridentini Ieff. 24. de reform. cap. 19. licet fieri possint in genere.

2 Non potest tamen idem Legatus reservare, & liberè conferre Beneficia jurispatronatus laicalis nisi istud competit Laico ex Privilegio, aut ex præscriptione. Etenim si ei competit ex privilegio, & præscriptione, & non ex fundatione, constructione, aut dotatione, potest ipsi ju-

ripatronatus Laicorum derogare. Gravett. conf. 63. num. 6. par. 1. Lambertin. de jurepat. lib. 2. par. 3. quæst. 8. art. 3. Alexand. conf. 74. tom. 4. Federic. de sen. conf. 65.

3 Minusque valet sibi reservare, & libere conferre Beneficia de jurepatronatus mixto, quia juspatronatus mixtum reputatur merè laicale. Barbos. hic num. 4. Gemin. super 6. decretal. cap. unic. de jurepat. §. Verum num. 10. Lotter. de re benef. lib. 2. q. 10. n. 72. & seqq.

C A N O N X X X I.

INNOCENTIUS III.

Aurien. Episcopo.

POstulasti per Sedem Apostolicam edoceri, ut cùm Rectores Parochialium Ecclesiarum quosdam præsentent ad suarum Ecclesiarum titulos ordinandos, utrum electio talium ad ipsos Rectores pertineat, vel etiam ad Patronos, & si in his Patronorum non est requirendus assensus, utrum jus illis salvum maneat eligendi, ut cùm ipsas Ecclesias vacare contigerit, intitulatis hujusmodi non sint alii præferendi? Ad quod breviter respondemus, quod per intitulationem hujusmodi, nullum Patronis præjudicium generatur, quin possint alias ad illas Ecclesias cùm vacaverint præsentare: nisi de Patronorum processisset assensu.

C O M M E N T A R I U M .

EX hoc Canone, qui in Decretalibus legitur in ordine il 30. sequentes deducuntur conclusiones.

Prima -- Rector Ecclesie Parochialis potest eligere pro ejus servitio, et præsentare Clericos ordinandos ad titulum suæ Ecclesie, etiam sine consensu, et invito Patrono, qui ordinati, et intitulati in ea Ecclesia ad præsentationem Rectoris, non habent ullum jus in illa præter jus alimentorum.

Secunda -- Patronus si non consentit hujusmodi intitulationi factæ ad præsentationem Rectoris in ordine ad habenda alimenta in casu inopie, præfertur intitulatis, et ordinatis, et potquam vacaverit Ecclesia potest removere intitulatos, et præsentare ad illum quemcumque voluerit. Si vero consentit dictæ intitulationi, et ordinationi in casu inopie non præfertur intitulatis, nec postquam vacaverit Ecclesia, potest illos removere, et teneatur de honestate illos præsentare. Ita Glos., Innoc., Abb., Anan., Butr., Barbos., Gonzal. hic Lambertin. de jurepat. lib. 3. quæst. 5. art. 6., & 7. Covarr. practic. quæst. lib. unic. cap. 36. num. 10. Gonzal. ad regul. 8. Cancell. glos. 5. §. 3. num. 38. verbo similiter. Rot. in Pars II.